

Endelig har jeg en lille kort Bemærkning at gøre til det Forslag, der er opført under Nr. 33 paa Ændringsforslagslisten, nemlig de 1,000 Kr. til Rejseunderstøttelser til Fiskere. Jeg tror, at jeg paa den Mængde Fiskeres Vegne, der bo paa de sydfynske Kyster og Smaaøerne deromkring, kan udtale en Tak for, at denne Sag er kommen frem paa Finansloven. Der er blot et eneste Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til Finansudvalget og den højtærede Minister, og det er, om Fiskere, som ikke høre ind under de tidligere omtalte Fiskeriforeninger, skulle være udelukkede fra at modtage saadan Understøttelse. Det vil jeg gerne være klar over, for det er en Selvfølge, at der er mange af vore Fiskere, der endnu ikke have sluttet sig til Fiskeriforeningerne.

J. H. Jensen: Naar jeg har forlangt Ordet under Landbrugsministerens Budget, er det, fordi der er 2—3 Poster, jeg ønsker at omtale. Der var i Grunden kun 2, men paa Grund af de Udtalelser, der nu faldt fra den sidste ærede Taler, finder jeg Anledning til ogsaa at sige et Par Ord om den tredje. Jeg ved vel, at man for Øjeblikket ingen Laurbær høster ved at tale mod Bevillinger, som mere eller mindre staa i Forbindelse med Landbruget; men skønt jeg ønsker, at Staten skal gøre alt muligt for Landbruget, ønsker jeg alligevel ikke, at den skal give 1000 Kr. ud, uden at der er Haab om, at Landbruget direkte eller indirekte kan tjene en lignende Sum derved. I alt Fald staar det ikke klart for mig, at den her foreslaaede Vej, især naar den kun skal være en Begyndelse, løser en særlig Opgave paa Landbrugets Omraade. Vi have jo ganske vist allerede nogle Forsøgsstationer, og jeg nyder den Fordel at bo ikke saa forskrækkelig langt fra en af dem. Jeg ønsker ingenlunde dem, vi have, allermindst den, der ligger i min Nærhed, nedlagte, men paa den anden Side staar jeg, tvivlende over for, om der er Grund til at ofre Tusinder, ja Hundreder af Tusinder paa denne Konto. Forholdet er jo alligevel dette, at selv om der paa saadanne Stationer kan frembringes et eller andet og paavises: her have vi tjent saa og saa meget ved Brug af den Slags Gødning og ved den Drift og saa fremdeles, vil det nok vise sig, at dersom en hel Mængde, selv af de allernærmeste Naboer, slaa ind paa denne Vej, bliver det en Skuffelse. Naturforholdene og mange andre Forhold gribe ind paa en saadan Maade, at det ikke bliver saa saare

let at træffe bestemte Regler. Jeg er derfor Finansudvalget meget taknemmelig for, at det i alt Fald vil tage Sagen under Overvejelse én Gang til, inden det giver en Bevilling som denne, der skal beløbe sig til $\frac{3}{5}$ af 100,000 Kr., omtrent 60,000 Kr. Jeg forstod ganske vist, at den højtærede Minister var sikker paa, at Bevillingen nok skulde komme, og maaske kommer den, men jeg vil alligevel haabe, at den ikke kommer, førend det rette Sted er valgt og man er nogenlunde klar over, at de Penge, Staten her skal ofre, ville være godt anvendte. Jeg tror, at end ikke Finansudvalget, hvoraf en stor Del dog er praktiske Landmænd, er rigtig klar over Spørgsmaalet.

Den næste Sag, jeg vil omtale, er de 3000 Kr., som skal bevilges til „De samvirkende danske Haveselskaber“. Her ere vi jo ogsaa inde paa en Landbrugsbevilling, og, som sagt, disse Landbrugsbevillinger maa man jo ikke gerne tale imod. Det staar imidlertid for mig saaledes, at skønt vi vente os ikke saa lidt af vore Haveselskaber, og de have faaet en hel Del til Fremme af, hvad jeg vil kalde Haveindustrien her i Landet, blive disse Penge ikke altid anvendte saa godt, som de burde. Jeg forstod det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) saaledes, at disse Penge skulde bruges til Foredrag. Foredrag kunne have deres gode Betydning, og der er sikkert holdt mange Foredrag baade angaaende Havebruget og andre Landbrugsgrene, som have haft stor Betydning for Befolkningen, men en Ting tør jeg slaa fast, og det er, at der ogsaa er holdt mange Foredrag, lad mig anslaa dem til 25 Kr., som ikke have været 25 Ø. værd. Jeg har i hvert Fald haft den Ære eller Glæde, eller hvad jeg skal kalde det, at høre et Foredrag i Fjor om Havebrug, hvor der kun var 10 Mennesker til Stede, og disse 10 Mennesker vare, tror jeg, nogenlunde enige om, at Foredraget ikke var 10 Ø. værd — hvad det har kostet, ved jeg ikke. Jeg tror, der er en lidt ulykkelig Tilbøjelighed hos de forskellige Foreninger til, naar de faa en Sum Penge at bruge, da at tage den første den bedste til Foredragsholder. Der er, som sagt, blevet holdt mange Foredrag i Landbo- og andre Foreninger, som ikke burde været holdte, fordi Foredragsholderen ikke var sin Opgave voksen. Hermed har jeg ingenlunde villet udtale et Ønske om, at vi skulle ramme en Pæl gennem Foredragene. Jeg tror, de have haft deres store Betydning, og ogsaa